

Irena Kutyłowska

Łęczna-Podzamcze, st. 2, gm. loco,
woj. lubelskie, AZP 76-84/1

Informator Archeologiczny : badania 30, 301-302

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

jącej w tym miejscu parceli w północnej pierzei rynku. Zapewne w wyniku podziałów parcela, która początkowo miała szerokość 2 prętów (dla Lubawy jest to 9,18 m) została podzielona na dwie części, które w czasach późnonowożytnych zostały zabudowane dwiema kamienicami, mającymi na granicy ze sobą jeden wspólny fundament, którego reliktów odsłonięto między innymi w wyniku badań archeologicznych. Niestety nie natrafiono na pozostałości zabudowy późnośredniowiecznej i wczesnonowożytnej, która prawdopodobnie została zniszczona przez podpiwniczone budynki późnonowożytne. W części północnej wykopu uchwyciono jedynie fragmentarycznie niezakłócone nawarstwienia kulturowe, które można wiązać z wcześniejszymi okresami funkcjonowania miasta, nie wcześniejszymi jednak niż wczesnonowożytne, a więc pochodzące z końca XV i z XVI wieku. Pozyskano tu stosunkowo niewielką, jak na warunki miejskie, ilość przedmiotów zabytkowych w postaci ceramiki (146 fragmentów), metali (3 fragmenty) oraz bardzo nielicznych fragmentów kafli (2). Jeżeli chodzi o ceramikę, to wystąpiły tu naczynia wypalane zarówno w atmosferze utleniającej, jak i redukcyjnej. Do najciekawszych form należy między innymi fragment XVIII-wiecznego trójnóżka wypalonego w atmosferze utleniającej i polewanego jasnobrązową polewą. Z pozostałych naczyń ceglanych należy wymienić duży fragment miski zdobionej białymi, równoległymi względem siebie, poziomymi paskami; fragment wylewu niewielkiego naczynia obustronnie polewanego brązową polewą oraz fragment wylewu garnka o barwie beżowo-brunatnej. Wszystkie fragmenty można datować na XVII i XVIII w., a więc okres nowożytny. Starsze chronologicznie są niewątpliwie niektóre naczynia siwe – z najciekawszych form można wymienić fragmenty wylewów garnków oraz duży fragment pokrywy z guzikowatym uchwytem. Fragmenty te można datować ogólnie na okres od końca XV do 1 połowy XVII w., choć wystąpiły tu także mało charakterystyczne fragmenty, w dodatku wtórnie przepalone, które można datować na okres od XVII do XVIII wieku. Bardzo ciekawym egzemplarzem jest fragment wylewu kufla z kamionki tzw. Westerwaldzkiej, który można datować na drugą ćwierć XVIII wieku.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w archiwum PSOZ w Olsztynie.

Badania nie będą kontynuowane.

Lublin-Rynek 11,
gm. *loca*, woj. legnickie

patrz: późne średniowiecze

ŁEKNO, st. Ł19,
kościół św. Krzyża,
gm. Wągrowiec,
woj. piłskie,
AZP 43-31/3

- kościół późnośredniowieczny i nowożytny (XV–XIX w.)
- cmentarz szkieletowy późnośredniowieczny i nowożytny

Badania przeprowadzone przez dr. hab. Andrzeja M. Wyrwę (Ekspedycja Archeologiczna „Łekno” przy Instytucie Historii im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Drugi sezon badań.

Ustalono, że po kościele Świętego Krzyża, zbudowanym w 1444 r. na przedmieściu Łekna, zwanym Prawo Polskie, pozostały nieliczne, luźne reliktów w postaci rozrzuconych w obrębie badanych wykopów kamieni, najprawdopodobniej po podmurówce pod drewnianą konstrukcję świątyni, oraz płytek posadzkowych, fragmentów szkieł witrażowych i ceramiki naczyniowej. Ze względu na zniszczenie pierwotnych układów stratygraficznych i ewentualnych podziemnych reliktów obiektu (m.in. przez transeje z czasów II wojny światowej), nie zdołano odtworzyć rozplanowania przyziemia kościoła. Rozpoznano natomiast duży fragment cmentarza, na którym odsłonięto kilkanaście grobów osobników różnej płci. Oprócz grobów ziemnych odkryto obstawę grobową i ceglany grobowiec kopułkowy, w którym znajdowało się już tylko osarium z kośćmi kilku zmarłych. W niektórych grobach zachowały się szczątki desek trumiennych. Znalaziono też niewielkie fragmenty tkanin z obicia trumny oraz monety z XVIII w. W trakcie eksploracji warstw wydobyto duże ilości żelaznych gwoździ, którymi zbijano konstrukcje drewniane trumien i najprawdopodobniej kościoła, oraz ceramikę naczyniową. Badania zakończono.

ŁĘCZNA-PODZAMCZE, st. 2,
gm. *loca*,
woj. lubelskie,
AZP 76-84/1

- zamek (XV–XIX w.)

Badania wykopaliskowe przeprowadzone przez dr. hab. Irenę Kutyłowską (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie) w ramach praktyk studenckich. Pierwszego sezonu badań. Reliktów zamku poszukiwano w maju 1996 r. w południowo-zachodniej partii wyniesienia Podzamcze (mgr J. Ścibor z Muzeum Regionalnego w Łęcznej). Latem tegoż roku założono w sąsiedztwie wykopów z maja 3 kolejne wykopy, o łącznej powierzchni 20 m².

	<p>Odsłonięto odcinek zewnętrznego, południowego muru kurtynowego z kamienia wapiennego na zaprawie wapiennej, szerokości 0,6 m, datowanego na koniec XV–początek XVI w. Po północnej stronie muru, w zakłóconej wkopami stratygrafii, zachowały się relikty spróchniałych konstrukcji drewnianych w układzie skrzyniowym. Mogą to być resztki wału drewniano-ziemnego bądź pozostałości drewnianego ganku obrońców przy kamiennym murze kurtynowym, lub nawet podwaliny dworu drewnianego, usytuowanego w południowo-zachodnim narożniku rezydencji. Drewniane konstrukcje w części północnej były zniszczone przez mur kamiennie-ceglany grubości 1,3–1,5 m, który prawdopodobnie stanowił południowo-wschodni fragment podpiwniczonej budowli o wymiarach około 13–15 x 8–9 m, datowanej wstępnie na XV w.</p> <p>Materiały przechowywane są w Muzeum Regionalnym w Łęcznej, kopia dokumentacji u Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, t. II, 1997.</p> <p>Badania będą kontynuowane.</p>
<p>LOWICZ, ul. Kozia, st. 33, gm. loco, woj. skierniewickie, AZP 59-56/68</p>	<ul style="list-style-type: none"> • miasto nowożytne (XVIII–XX w.) <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 9 do 22 września przez mgr. Piotra Świątkiewicza. Finansowane przez Urząd Miejski w Łowiczu.</p>
<p>LOWICZ, ul. Podrzeczna, st. 23, gm. loco, woj. skierniewickie, AZP 59-56/55</p>	<ul style="list-style-type: none"> • miasto nowożytne (XVII–XX w.) <p>Sondażowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr. Jana Michalskiego (firma ARCHED), dr Jan Michalski, Warszawa-Milanówek.</p>
<p>LOWICZ, ul. Stanisławskiego, st. 29, gm. loco, woj. skierniewickie, AZP 59-56/64</p>	<ul style="list-style-type: none"> • miasto nowożytne (XVII–XX w.) <p>Sondażowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 24 czerwca do 1 lipca przez mgr. Andrzeja Kosiorka. Finansowane przez inwestora prywatnego.</p>
<p>Małec, st. 4, gm. Kęty, woj. bielskie</p>	<p>patrz: późne średniowiecze</p>
<p>Miłakowo, st. 1, gm. loco, woj. olsztyńskie</p>	<p>patrz: późne średniowiecze</p>
<p>Mirosław Ujski, st. 6, gm. Ujście, woj. piłskie</p>	<p>patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich</p>
<p>MOKRZYSKA, st. 2, gm. Brzesko, woj. tarnowskie, AZP 104-63/22</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ślady osadnictwa pradziejowego i nowożytnego <p>Sondażowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 16 do 17 października przez mgr. Marka Cwetscha (Krakowski Zespół do Badań Autostrad). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad w Warszawie.</p> <p>Teren badań był częściowo ograniczony przez zasiewy, ponadto kulminacyjna część stanowiska jest zabudowana. Założono 5 wykopów o łącznej powierzchni 1 ara.</p> <p>Warstwę orną stanowiła lekka, piaszczysta gleba. Pod nią, na głębokości 25 cm, znajdował się calec w postaci żółtego, drobnoziarnistego piasku. W wykopach nie znaleziono zabytków archeologicznych. Istnienie stanowiska Mokrzyńska 2 jest wątpliwe – być może zostało ono zniszczone podczas budowy domu jednorodzinnej na kulminacji.</p> <p>Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Tarnowie.</p>
<p>Morağ, st. II, gm. loco, woj. olsztyńskie</p>	<p>patrz: późne średniowiecze</p>
<p>Muszyna, st. 1, gm. loco, woj. nowosądeckie</p>	<p>patrz: późne średniowiecze</p>